

DIUMENGE XXXII durant l'any (B)
(Diumenge de la viuda pobra que ha donat més que tots)

Els Salms que l'Església resa (3)

g) Els Salms, pregària de Crist, el "Pobre" de Déu

Els Salms són la pregària de Crist en la seva vida terrenal. No ha volgut separar-se de la pregària del seu poble. L'ha feta pròpia, d'una manera única: Ell és la Paraula de Déu, el Verb encarnat, que resa al Pare amb els Salms de l'experiència del seu poble. I s'entén, perquè Crist ha volgut ser el "Pobre" de Déu per excel·lència: senzill, humil, bo, perfecte en l'amor envers el Pare i l'Esperit, i cap a tots els homes germans seus. Ell també és perseguit, incomprès, condemnat, abandonat, crucificat. I sobre la creu salvadora resa els Salms (al Sopar: Mt 26,30, el Sl 112-117); a Getsemaní (Mc 14,34; Mt 26,38, el Sl 41,6; a Jn 12,27, el Sl 6,4 o 41,7); a la creu (Jn 19,28, el Sl 69,22, "tinc set"; a Mc 15,34, "Déu meu, Déu meu, perquè m'has abandonat?"; i a Lc 23,46, el Sl 30,16, "confio el meu alè a les teves mans").

En Crist es resum i es troba tota l'experiència històrica del seu poble, de tot el poble de Déu de tots els temps, i de tots els "pobres" de Déu de tots els temps, i Ell posa la seva confiança sempre i només en el Pare. Per a fer això també Crist fou batejat i confirmat per l'Esperit Sant, i consagrat com a Sacerdot del Pare.

Per això, en Jesús que resa els Salms, han arribat a la seva realització històrica i profètica. Si ens imaginem i sabem resar com Jesús resava cada Salm, la nostra pregària serà vertadera.

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 8-11-15